

Govor Visokog predstavnika u kojem je na komemorativnom skupu odao počast žrtvama helikopterske nesreće koja se dogodila 1997.godine; Prokoško jezero, 17. septembar 2001.godine

Ekselencije, dame i gospodo,

Danas smo se okupili ovdje da odamo počast grupi od dvanaest muškaraca i žena koji su izgubili živote dok su izvršavali svoju dužnost kao članovi međunarodne mirovne misije u Bosni i Hercegovini.

Mnogo različitih razloga može potaknuti jednog pojedinca da otputuje u drugu zemlju i radi za mir. Među tim razlozima, sigurno mora postojati i jednostavna želja da se pomogne drugima.

Dvanaest osoba koje su prije četiri godine poginule na ovoj planini dale su svoje živote pomažući da se uvrsti mir u Bosni i Hercegovini. Ovu grupu ljudi u helikopteru, tog jutra je povezivala nesebičnost.

Oni su obavljali teški posao i bili su časni ljudi.

Sjećamo ih se s osjećajem gubitka. Također, sjećamo ih se s

osjećajem odlučnosti. Čelja da se pomogne drugima mora krasiti rad svake osobe ovdje, svake osobe koja je aktivno angažirana u pružanju pomoći Bosni i Hercegovini u cilju njenog oporavka od rata. Rad na implementaciji mira moraju pokretati viši motivi – motivi koji prevazilaze svaku materijalnu korist ili lično veličanje! To nije lak posao, ali je vrijedan posao.

Poštujemo sjećanje na one koji su poginuli ovdje. Sa ovog mjesta odlazimo još odlučniji da uspješno privedemo kraju posao koji je ovih dvanaest dobrih ljudi doveo u Bosnu i Hercegovinu, daleko od njihovih domova.